

Borrell se pokusil naplnit očekávání. Nevyšlo to

- CZ24 News | 12. května 2023

EU: Ukazuje se, že hlavní evropský zahradník Josep Borrell (*Borrell v jednom ze svých rozhovorů uvedl, že Evropa je kvetoucí zahrada a všechny nezápadní státy jsou džungle, která chce kvetoucí zahradu zničit - odtud "evropský zahradník", pozn. red.*) politice trochu rozumí. Navíc dokonale rozumí hloubce problémů, které spolu se svými kurátory z Washingtonu vytvořil pro evropskou „zahradu“ a pro celý svět.

Takový závěr lze učinit, když si přečtete jeho článek „**Splnění očekávání roztržitého světa**“ na webu diplomatické služby

EU. https://www.eeas.europa.eu/eeas/meeting-expectations-fragmenting-world_en

Jiná věc je, že ze svého pochopení nevyvodil žádné závěry. Ale o všem popořádku...

Borrell na začátku článku samozřejmě vyjadřuje byrokratický optimismus:

Je zarážející, do jaké míry ruská válka proti Ukrajině přinesla větší jednotu a dokonce oživení transatlantické aliance. Hádky v roce 2021 ohledně způsobu, jakým se USA stáhly z Afghánistánu, nebo jak vznikla aliance AUKUS jsou pryč, nehledě na docela zásadní střety za Trumpovy administrativy.

Akce Ruska na Ukrajině ... nejen sjednotily, ale dokonce oživily „transatlantickou alianci“ (tedy EU a NATO), daly jim zapomenout na minulé křivdy (historii roku 2021, kdy USA ukradly Francii zakázku pro Austrálii na ponorky v hodnotě 56 miliard eur, americký útěk z Afghánistánu a „zásadní rozpory Trumpovy éry“). To vše je podle Borrella minulostí a nyní je Západ opět sjednocený jako nikdy předtím.

Ale dále.... Dále hlavní zahradník uvádí, že akce Ruska na Ukrajině...odhalily neshody mezi Západem a ostatními částmi světa.

Tuto transatlantickou jednotu a jednotu G7 bohužel doprovázela větší politická propast s rozvíjejícím se světem....Existuje riziko, že toto rozdělení se rozroste a změní se ve vážný rozkol.... Jak pokračujeme v podpoře Ukrajiny... ..musíme udělat víc, abychom vzali v úvahu legitimní očekávání zbytku světa.

Borrell konstatuje, že boj kolektivního Západu „za zachování principů mezinárodního právního státu, svobody a demokracie, na které útočí revizionistické mocnosti“, vyvolává rostoucí nespokojenost a dokonce hněv zbytku světa.

Borrell cituje významného britského politika Davida Milibanda v Foreign Affairs:

Západní přesvědčení o válce a její důležitosti je jinde spojeno se skepsí v lepším případě a otevřeným pohrdáním v horším případě.

Propast mezi Západem a zbytkem přesahuje práva a křivdy války. Místo toho je produktem hluboké frustrace – ve skutečnosti hněvu – ze špatného řízení globalizace vedeného Západem od konce studené války.

Takže tak. Západ, jak se ukázalo, řídí globalizaci špatně (jako by ho o to někdo žádal).

Problém je v tom, pokračuje zahradník, že na "globálním Jihu" je rozšířená představa, že Západ sleduje vlastní zájmy, pokud jde o klíčové otázky související s globální spravedlností (oddlužení, financování opatření proti změně klimatu, reformy mezinárodních finančních institucí).

Mnoho rozvojových zemí, které jsou odcizené a rozhořčené, vidí válku na Ukrajině a soupeření Západu s Čínou jako odvádění pozornosti od naléhavých problémů, jako je dluh, změna klimatu a dopady pandemie.

Většina zemí nebyla ochotna připojit se k „izolaci Ruska“ kvůli dvojímu standardu a je rozhořčena, že jiným, důležitějším otázkám se nedostává stejné naléhavosti a obrovských zdrojů, jaké byly mobilizovány pro Ukrajinu. Dokonce i generální tajemník OSN Guterres, jak se ukazuje, když se setkal s vedoucími představiteli EU, prvním bodem, který uvedl, byla potřeba splnit tento program globální spravedlnosti. Jednoduše řečeno, požadoval od zemí, které se považují za lídry, právě toto vedení, a ne sledování vlastních sobeckých cílů.

Všechno co Borrell píše je pravda! Ukazuje se, že si je vědom problémů, které vytváří kolektivní Západ a které jsou tak znepokojivé pro zbytek světa (včetně „globálního Jihu“).

Ale to je všechno.

Končí obvyklými mantrami o „pravidlech“, o „řešení nových výzev“ a o oblíbeném klimatu.

Musíme myslet ve velkém a celou tuto sekvenci považovat za strategické kontinuum. Budeme muset přijít s integrovanou „nabídkou“ na oddlužení a zvláštní práva čerpání, reformy, přístupu k soukromému kapitálu, financování klimatu a ano, také reformy multilaterálních rozvojových bank a jejich rozhodovacích struktur, uvádí Borrell.

To znamená, že je pro všechno dobré a proti všemu špatnému. Tohle jsme už všichni slyšeli.

Kdo a jak to všechno udělá – Borrell neříká. Za prvé, protože to neví. A za druhé, i kdyby věděl, o ničem nerozhoduje. Věří, že Západ by měl jít stále stejným směrem:

Často, zcela oprávněně, říkáme, že chceme, aby Ukrajina zvítězila, a že uděláme vše, co bude potřeba, abychom toho dosáhli. Musíme přijmout podobnou úroveň závazku, abychom zvítězili u soudu globálního veřejného mínění.

To znamená, že podle Borrella musí stát na svém, podporovat Ukrajinu a pokračovat v tom, co kolektivní Západ potřebuje, a všechny ostatní postavit před tuto skutečnost.

Nabízí se otázka: proč to potom všechno napsal? Co je smyslem jeho článku?

Správně stanovil diagnózu a nakonec řekl, že léčit se nebude, prý se snad pacient uzdraví sám... A my se tady ještě musíme vypořádat s Ruskem.

Název článku je „Splnění očekávání roztržitého světa“. Když si ho přečtete až do konce, pochopíte, že Borrell nesplnil očekávání „roztržitého světa“. A ani to neplánuje. Proto „roztržitý“ svět, nebo spíše vznikající nový nezápadní svět, bude muset jít svou vlastní cestou a stále více se vzdalovat od kvetoucí zahrady a jejích zahradníků.

[ZDROJ](#)